

Pacific Distrikts Synodemøde i Silvana.

(Slutning.)

Vi skal bede uden afsladelse, og bønner er saa nøie forbundet med troen, at de ikke kan adskilles. Netop fordi bønner om Guds velsignelse til arbejdet er det aller vigtigste, saa har en kristen altid tid til at bede. Vår derfor ivrige i bønner.

Ikke blot naar vi er i fare, som f. eks. under en saadan ulykke, som nylig rammede San Francisco, thi da er det ofte forsøgt; men fordi vi gaar i fare, hvor vi gaar, anbefaler vi os stadig til Gud i bøn, og kun da er vi altid sikre og trygge, og da gaar vi til himlen, hvor vi gaar. I farens tid vender vi os da ikke hid og did, men straks til den Gud, til hvem vi stadig vender os.

Bønner er ikke et naademiddel; kun troen frelser og bønner er en frugt af troen.

Hr. Biland talte endvidere om, at man maa bede til alle tider og før nøden kommer. Mange beder vistnok om en salig ende, naar de ser, at døden nærmer sig, men man bør hele livet tænke paa dette og bede derom.

Vor bøn maa først og sidst og altid grunde sig paa Kristi fortjeneste; kun naar bønner opfyldes i Jesu navn, har den forjættelse om bønnehørelse. Vi vil saa gjerne blande andre ting ind, som begrundelse for bønnehørelse; men dette maa vi vogte os for.

Vi maa dog ikke foragte de jordiske midler, som Gud giver os til hjælp. Det er gennem en doktor og mediciner, at han ofte giver os hjælp i vor sygdom, derfor maa vi ikke foragte disse.

H. P. Xavier fremholdt; at det var Guds befaling, som skal opmuntre os til bøn, og daglig skal vi bede. Vi maa være forsigtige med at bedømme et menneskes raab i dødsnød. Om et menneske, som har levet i ugudelighed,

i dødens tid raaber paa Gud, saa overlader vi ham i tro og kjærlighed til dette navn, som han i døden paakaldte.

Vi har forjættelse om, at hvad som helst vi beder om i Jesu navn, skal vi saa. Derfor hvad som helst vi trænger baade af aandelige og legemlige ting, skal vi bede om. De unge skal tidlig bede til Gud om en god egteskælle, og ikke en eneste gang i livet beder en kristen om noget forgyves. En kristen kvinde bad: „Herre, dersom du har bestemt mig til egteskab, da giv mig en egteskælle, som elsker dig og dit ord; thi da ved jeg ogsaa, at han elsker mig“. Hun blev den hellige Johan Matheseus's hustru. Hvis de unge vilde gjøre dette, og forældre bede om kristne egteskæller for sine børn, da vilde der ikke være saa mange ulykkelige egteskæber i vort land.

Bønner er ikke en fortjenstlig gerning, men har dog forjættelse om en naadeløn.

De kristne bør være bønnens folk. Det forsonnes dog altfor meget. Husandagt og Guds ords brug i hjemmet forsonnes altfor meget, hvilket er at beklage. Det kommer deraf, at vi ikke er saadanne bønnens kristne, som vi burde være.

Past. Eger lagde forsamlingen paa hjerte, at vi bør bede ikke alene om de store ting, men ogsaa om de smaa ting, og Guds naadige beskyttelse under alle omstændigheder ogsaa der, hvor vi tror, at det ikke er farligt. Peter troede, at det ikke var farligt at gaa ind i hypersteprestens gaard, og dog var det der, at han faldt. Det tilsyneladende ubetydelige og uskyldige spørgsmaal, som rettes til ham, faar ham til at falde, idet han mener sig stert uden Kristus.

Idet vi beder i Jesu navn, beder vi ogsaa egentlig Gud, at han vil gjøre det, som han finder tjenligt for os. og om nu Gud hører os paa en anden maade, end vi ønskede og tænkte,

saa er dog det en bønnehørelse; thi han ved bedst, hvad som er tjenligt for os.

Representant Sæther takkede for det, som havde været fremholdt og glædede sig derover. Men han vilde for sin egen del og andres bede at saa mere oplysning om, hvorledes det forholdt sig med unge kristne og børn og saadanne, som af mangel paa erkendelse, ikke kan lægge sig læren om treenigheden fuldt tilrette, om de dog ikke beder og hvorledes det forholder sig med deres bøn.

Tiden var saa omme, og efter en del bekendtgørelser hævedes mødet med bøn og salmesang.

Mandag formiddag (2den juli.)

Andagt ved past. D. C. Helleksen. Efter at referatet fra lørdag eftermiddag var læst og antaget, gik man over til at høre de forskjellige komiteindstillinger. Komiteen i anledning af lagsrepresentation til synodemøderne, havde følgende at indstille: 1. „Synoden beklager meget, at saa mange menigheder har undladt at sende repræsentant til mødet. 2. Det paalægges her ved distriktets formand og sekretær at tilskrive saadanne menigheder og forholde dem, hvilke store rettigheder og velsignelsesrige pligter de derved har forsvundet, samt bede dem om, at dette ikke oftere maa gjentages“. Denne indstilling blev tilstemt.

Dernæst hørtes indstilling fra traktatkomiteen. Den lød saaledes: 1. „Synoden udtaler sin tak til presterne Pedersen, Holden og Carlsen for det arbejde, de har udført. 2. Synoden vælger en komite paa 3 til at fortsætte med udgivelsen af traktater og anmoder dem om at sende enhver af presterne af Pacific distrikt et vist antal af disse traktater, og bede dem om, at man med lid vil uddele dem. 3. Synoden opfordrer prester og menigheder til engang om aaret at optage en kollekt til traktatfondet, samt ved mødet idag optage en kollekt for samme.“

Presterne Hærstad, Johanen og

Alberg blev derpaa valgt til komite for udgivelsen af traktater.

Rapport fra komiteen for barmhjertighedsanstalter. De punkter, som var antaget i de østre distrikter angaaende barmhjertighedsanstalterne, blev tilstemte.

En længere beretning fra Parland barnehjem blev oplæst og blev besluttet trykt i synodalberetningen. Med hensyn til overdragelsen af Parland barnehjem til distriktet, blev det besluttet at overgive denne sag til den komite, som har med overdragelsen af skolen i Parland at gjøre.

Indstillingen fra komiteen for pengefager blev tilstemt i lighed med de østlige distrikters beslutning angaaende denne sag, med undtagelse af punkt 7 under Lutheran Normal School, i anledning af indsamling til den nye bygning. Dette punkt blev forbigaaet. Mødet hævet med Herrens bøn.

Mandag eftermiddag.

Mødet aabnedes med andagt ved past. Alberg. Sekretæren oplæste en liste over de forskjellige komiteer og fager, som var henviste til dem. Der blev fundet, at enkelte fager var forbigaaet, nemlig: Indianermissionen, Utahmissionen, Schroedermissionen. De overlodes alle til missionskomite nr. 2.

Man gik dernæst over til dagsordenen: „menighedsstolen“ og P. L. Academy. Komiteen, som var nedsat i anledning af denne sag, fremlagde følgende indstilling:

Komiteen for menighedsstoler og Pacific Lutheran Academy organiserede sig ved at vælge mr. Hatle til formand og past. J. Blakkau til sekretær. Komiteen indstiller følgende:

Punkt I.

Synoden takker Gud for den erkendelse og virksomhed, som viser sig inden distriktet med hensyn til oprettelsen af menighedsstoler.

Punkt II.

Idet en lovende begyndelse i saa

henseende er bleven gjort paa enkelte steder, opmuntrer, tilskynder og opfordrer synoden alle menigheder og præster inden distriktet til at tage alvorlig fat paa skolefagen, med det maal for sig at faa oprettet menighedsstoler, hvilken ordning synoden anser som den mest tjenlige til bevarelse af børnene for Gud og Kirken.

Punkt III.

Vigtigheden og nødvendigheden af, at vi som kristne tager os alvorlig af børnenes kristelige opdragelse, fremgaar klart af følgende Guds ord:

1. Guds befalinger derom. a) befalinger for hele kirken: 5 Mos. 6, 6-9; Mat. 28, 19-20. b) specielle befalinger til forældrene: 2 Mos. 12, 26-28; Ef. 6, 4. c) befaling til hyrderne: Joh. 21, 15.

2. Guds forfættelser: 2 Mos. 20, 6; 20, 12; 5 Mos. 28, 1-14; Ef. 40, 11; Ap. Gj. 2, 39.

3. Trudsel med hensyn til forførmelser: 2 Mos. 20, 5; 5 Mos. 28, 15; Mat. 18, 6.

Punkt IV.

Til opnaaelse af dette herlige maal, menighedsstolers oprettelse om muligt i alle vore menigheder, anbefaler synoden, at dens menigheder og præster grundig og alvorlig drøfter skolefagen ved fredsmøder, konferencer og menighedsråd og ved andre møder, hvor og naar man kan fremme fagen privat og offentlig i skrift og tale.

Punkt V.

Synoden nedbeder Guds rige velvillighed over denne vigtige gerning. Herren styrke vores alles hjerter og hænder til arbejdets fremme iblandt os.

Denne indstilling behandlede punktvis. Under dette førtes en livlig diskussion om menighedsstolens betydning, som klarlig viser, hvilken fremtidigt stilling denne sag er kommet til at tage i vort kirkelige arbejde her paa kysten.

Mødet hævet med bøn af formanden.

Tirsdag formiddag.

Andagt ved past. Holden.

Synoden fik gennem past. White indberetning fra menigheden i Silverton, Ore., til at afholde næste møde der. Flere komiteers rapporter behandlede. De andre distrikters beretninger i anledning af vore nødtvungne brødre i San Francisco

tilfremtes. Der oplystes, at man blandt vort folk i San Francisco med stor ubiaglighed havde ført regnskab over de indkomne bidrag til de nødtvungne og at kvittering for samme i sin tid vilde indløbe.

Besøkskomiteens rapport angaaende Parkland Lutheran Academy blev antagen. Der gjordes opmærksom paa de store forbedringer, som i det forløbne aar var gjort. I gangene og flere af værelserne var steet store forandringer. „The Reception-room“ blev uden forbehold omtalt som taalende sammenligning med hvilken som helst i sit slags. Baade læreres og disciples arbejde fik meget anerkjendende omtale. Særlig nævntes den maade, hvorpaa bestyreren fører bøger over hver enkelt elevs ugentlige arbejde og opførelse. Oprettelsen af en „Ladies Hall“ samt et hygeværelse anbefales. Der er rum for begge i selve bygningen, i den del som endnu ikke er indredet.

En længere diskussion udspandt sig angaaende bidrag til indremissionen. Vigtigheden af denne mission kan ikke noksom betones. De fleste af os har nydt godt af indremissionsarbeidet. Det er dette arbejde, som ligger os nærmest. Vi bør støtte denne mission ved at underholde vor egen præst.

Beslutninger blev fattede angaaende Schroeder missionen, negermissionen, bymissionen i Chicago, emigrantmissionen, parochial-rapporter. Hr. T. K. Skov, repr. fra Vor Frelsers mgh. i Tacoma, valgtes til suppleant for kirkeaaidsmedlem.

Resolutioner i anledning af præsters død inden vort distrikt oplæsjes af past. Johansen og antoges.

Resolutioner angaaende foreningsarbeidet, antagne i andre distrikter, tilfremtes. Spørgsmaalet om overdragelse af Parkland Lutheran Academy fra korporationen til distriktsynoden blev drøftet og tilbagevist til komiteen at forberede til næste distriktsmøde. Komiteen bestaar af: Past. D. J. Ordal, dr. L. J. Myning og past. G. A. Stub, jr.

Tirsdag eftermiddag.

Andagt ledet af pastor Hustvedt.

Kollokviumskomiteen rapporterede. De havde holdt flere møder, men var færdige med sit arbejde. Synoden opfordrede komiteen til at forfatte kollokvium med dem, som tænkte paa at indtræde i præstegerningen, og som af formanden var anbefalet til dem.

Rapporten fra komiteen for gennemgaaelse af konferensernes protokoller blev antaget. Sagen angaaende schema for stole og konfirmand-rapport blev henvist til distrikts præstekonferens og fælleskonferensen.

Man gik over til dagsordenen: „Bønner“. Endnu engang blev det lagt forsamlingen paa hjerte, hvilken herlig rettighed den kristne har i bønnerne.

Med dette afsluttede synodemødet sit arbejde; et arbejde som havde været fulgt hele tiden med den største interesse. Den rummelige kirke var fyldt baade ved for- og eftermiddags sessionerne, og da den store forsamling brød op og begav sig paa hjemveien, var det vist med følelsen af, at dette havde været et ligesaa vellykket som stort og interessant møde.

Treenighed.

(Luther.)

For di tre'olbighedssesten kræver, at man skal undervise, minde menigheden om artikelen om den hellige treenighed og styrke den i troen derpaa, saa vil vi atter tale noget derom; thi hvis man ikke er ret undervist og grundfestet i denne, saa kan heller ikke de andre blive behandlede i sin renhed eller med nytte. Thi de andre fester i aaret indhyller vor Herre Gud i de gerninger og undere, som han har gjort. Men denne fest foreholder os, hvem han er i sig selv, naar man bortser fra alle klæder og gerninger og alene ser hen til hans guddommelige væsen.

Høit over al fornuft.

Her maa man stige høit over al fornuft, lade alle skabninger blive tilbage henede og alene høre, hvad Gud siger om sig selv og om sit indre væsen, ellers vil vi ikke erfare det. Her kommer nu Guds daarskab og verdens visdom i strid med hverandre. Thi naar verden hører, at Gud taler saaledes om sig selv, at han er en eneste Gud og dog tre forskjellige personer, holder den det for en helt forargelig og daarlig prædiken og dem, som tror og lærer dette, for idel narre. Det lyder vel ikke smukt at kalde Gud med ordet *treenighed* eller (paa latin) *trinitas*, men fordi vi ikke har noget bedre, maa vi tale, som vi kan. Thi denne artikel staar saa høit over al menneskelig forstand og sprog, at Gud maa som ensader holde sine bøn

tilgode, at vi stammer og falder saa godt, vi kan, saafremt troen kun er ren og sand.

Man vil dog sige saa meget med det ord som, at man skal tro, at den guddommelige majestæt er tre adskillige personer med et eneste, sandt væsen. Thi dette er de kristnes aabenbaring og erkjendelse angaaende Gud, at de ikke alene ved, at der er en eneste sand Gud udenfor og over alle skabninger, og at der ikke kan være flere guder end denne ene Gud, men ogsaa, hvad denne Gud er i sit indre, uudgrundelige væsen.

Hvis det kom an paa at tale efter eget tykke i saadanne sager, vilde jeg vel ogsaa kunne gjøre det; men selv om man har tænkt baade længe og vel derover og saa sammenligner det med skriften, holder det dog ikke stik.

Derfor maa vi tale om saadanne sager (eller reitere efterstamme dem) saaledes, som skriften siger fore, at Jesus Kristus er sand Gud, at den Heligeånd er sand Gud, og at der dog ikke er tre guder eller tre guddommelige naturer, som f. eks. tre brødre, tre engle, o. s. v., men at der er et eneste guddommeligt væsen, da man ikke kan dele dem med hensyn til væsen, idet legeme og sjæl ikke er saa inderligt forbundne, og at der dog er adskillige personer. Saadanne udgagn som, at Faderen og Sønnen er to adskillige personer og dog en eneste Gud, f. eks. Hebr. 1, 3, Kol. 1, 15, Kor. 10, 9; sammenlign med 4 Mos. 14, 22, Ap. Gjern. 20, 28, Joh. 14, 1, 9; 16, 15; 5, 23; 12, 44, er stik mod hinanden.

Fornuften holder det for narreri.

Om mi end fornuften holder det for narreri, hvad bryder vi os derom? Thi det er ikke nogen kunst at agere kløgtig i saadanne sager; jeg kunde vel ogsaa gjøre det lige saa vel som andre; dog, Gud være takket, jeg har faaet den naade, at jeg her ikke har stor lyst til at disputere; men naar Gud har talt saaledes, saa spørger jeg ikke ydermere efter, hvorledes det kan være sandt, men lader mig nøie alene med Guds ord, det rime sig med fornuften, som det vil.

Saaledes skulde ogsaa enhver kristen gjøre i alle artikler angaaende vor herlige tro, for at man ikke grublede saa meget derover og tvivlede om, hvorvidt det ogsaa kan være muligt; men man skalde alene se og spørge efter, om det er Guds ord. Er det

hans ord, saa at han har jagt det, saa forlad dig fast derpaa; han vil ikke lyve eller bedrage dig, selv om du ikke forstaar hvordan og hvorledes.

Gud ved bedre, hvad han er, og hvorledes man bør tale om hans væsen, end du formaar at tænke. Og hvorledes understaar du dig til at ville begribe dette høie, ubegribelige, guddommelige væsen, da du dog intet ved om dit eget legeme og liv? — Naar man saa har dette ind, saa følger den tredje person, den Helligaand; han kaldes i skriften dels Guds aand, dels hans sjæl. Han siges ikke at være født ligesom sønnen, men han udgaar fra Faderen og Sønnen, d. e., han er en saadan person, som har det guddommelige væsen i al evighed baade fra Faderen og Sønnen, medens sønnen har det alene fra Faderen.

Der er altsaa tre adskilte personer, dog kun med et guddommeligt væsen og majestæt. Thi saaledes lærer skriften os det, at den Herre Kristus er Guds søn fra evighed af, og at han som Faderens udtrykt billede er ligesaa stor, mægtig, vis og retfærdig som han selv, saa at der er intet i Faderen af guddommelighed, visdom, kraft og magt, uden at det ogsaa er i ham og i den Helligaand, som udgaar fra Faderen og Sønnen. Dersom nu nogen vil vide, hvorledes dette kan forholde sig saa, til ham skal du sige: dette er et ubegribeligt væsen, høit op høiet over alle engle og skabninger, hvorom man intet mere kan vide, end hvad skriften lærer os.....

Tørt brød for at faa en bibel.

En liden ti aars gammel gut i England, søn af en fattig enke, kom en fold vinteraften kl. 10 til sekretären for det britiske bibelselskab for at kjøbe en bibel. Sekretären spurgte ham, til hvem han kjøbte den, og hvor han havde faaet penge dertil. Det var til ham selv, og pengene havde han selv sparet sammen.

Den næste dag fik sekretären af guttens moder forklaring om, hvorledes han havde baaret sig ad med at faa sparet saa mange penge sammen. „Da han hver morgen“, fortalte moderen, „tidlig skulde gaa hjemmefra for at arbejde, saa jeg ham to store papirer under armen, og derhos gav jeg ham hver dag fire øre med til næst.“ — Her stansede hans lidt, og hendes

ansigt vidnede om hendes sterke følelser. Tilfældt sagde hun: „Min lille gut spiste tørt brød og drak intet uden vand i fire samfulde uger, uden at jeg vidste af det, før at kunde kjøbe denne bibel.“ — En saadan pris satte han paa at kunne komme i besiddelse af Guds ord.

Kong Robert paa Sicilien udtalte engang, at bibelen var ham dyrebarere end hele kongeriget. Dersom han skulde frasige sig en af delene, vilde han „hellere lade scepter og krone fare end denne bog“.

Gaa til Hirsch,

Den gamle erfarne Apotheker fra Norge med eders Doktors Recepter samt for norske Familie Mediciner af alle slags — saasom HOFMANSDRAABER, NAFTADRAABER, RIGABALSOM etc.

Apothekeren er altid villig til at give Raad om ønskes.

Post-Ordres expederes pr. om gaaende.

Adresse:

Hirsch Pharmacy Co.,
1435 1ste Ave. Hj. Pike St.,
SEATTLE. Wash.

Visell & Ekberg

aldste bogstema i nordvesten.

Stort udvalg af

Norske Bøger, Bibler, Salmebøger, Hæftbøger, Skolebøger, nye norske Ordbøger, Fortællingsbøger, m. m.

Daaes- og Vielsesattester.

Wholesale Rates to Dealers, Ministers, Sundayschools and Libraries.

Villetter følges med alle første classes Linier til og fra Europa. „Drafts“ og „Money orders“ til alle steder i Norge

Visell & Ekberg

1808 Pacific Ave Tacoma, Wash.

Seattle.

Immanuel's lutherske kirke af den norske menighed, hjørnet af Olive St. og Minor Avenue, Løbe Union car.

Gudsstjeneste hver søndag formiddag kl. 11 og aften kl. 8.

H. M. Stub, pastor.

1619 Minor Ave. Tel.: main 7783

Pacific Distrikts Præster.

- Naberg, O. G., Parkland, Wash.
- Blåttan, J.,
Box 175, Rockford, Wash.
- Forup, P.,
Cor. H og Pratt Sts., Eureka, Cal.
- Bjerke, H. O., 19. og Donovan Sts.,
Bellingham, Wash.
- Christensen, M. A.,
125 State St., Ballard, Wash.
- Carlsen, P. N. M.,
693-26. St., W. Dakland, Cal.
- Dale, J. D.,
Silvana, Wash.
- Eger, Olaf,
933 E. 27. St., Los Angeles, Cal.
- Foss, L. C.,
2930 Lombard Ave., Everett, Wash.
- Grønberg, O., 2428 Howard St.,
San Francisco, Cal.
- Hagøes, O., 425 E. 10. St.,
Tel.: Scott 2095, Portland, Ore.
- Hustvedt, S. B.,
927-34. St., Dakland, Cal.
- Hartad, B.,
Tel.: State 64, Parkland, Wash.
- Hellikson, O. G., Genesee, Idaho.
- Holden, O. M.,
W. 6-3. Ave., Spokane, Wash.
- Johansen, J., 204 I. St., Fresno, Cal.
- Larson, W. A.,
Livermore, Cal.
- Neste, Theo. P.,
3005 Lombard St., Everett, Wash.
- Ordal, O. J., 1016 Gladstone St.,
Tel.: Red 711, Bellingham, Wash.
- Pedersen, N., Santa Barbara, Cal.
- Prens, Ove J. H., 1701 So. J. St.,
Tel.: Black 8542, Tacoma, Wash.
- Stattebøl, O., Fern Hill, Wash.
- Stub, H. A.,
1619 Minor Ave., Seattle, Wash.
- Sørensen, H. W.,
417-29. St., Astoria, Ore.
- Stensrud, E. M.,
344-18. St., San Francisco, Cal.
- Tjernagel, H. M., Stanwood, Wash.
- White, H. O.,
Silverton, Ore.
- Xavier, R. P.,
Parkland, Wash.

Luthersk Pilgrim-Hus

No. 8 State St., New York

Størreste Hus ved det nye Landingssted for Emigranter, Barge Office.

Kristeligt Herberg for Indvanderere og andre Rejsende.

Pastor E. Petersen, Emigrantmishøner, træffes i Pilgrim-Hus og faar Emigranterne et med Raad og Toad.

Indt. fra Emigranter fra Vesten, koster med Del Line Street car lige til Døren

Send Pacific Herald en ny abonnent. Bare 50c for et helt aar.

Dr. Louis S. Schreuder

norsk Læge og Kirurg.

Kontor: 10-12 Form., 2-4 Eft. 7-8 Aften

kontor:

219 PIKE ST., nær 2nd AVENUE SEATTLE, WASH.

PHONES: MAIN 4498, - 7285

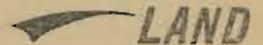
DRS. ROBERTS, BOERRER AND BLODGETT

Dentists

1156 Pacific Avenue, Tacoma, Wash

Tel. James 1716

BILLIGT FARM

For oplysning skriv til

BARBO & HALVORSON,
SUMAS, WASH.

UNIVERSITY MEAT MARKET

A. A. FANGSRUD, Prop.

Dealer in all kinds of
Fresh and Salt Meats
PARKLAND, WASH.

STUDENT-SUPPLIES OF All Kinds
Vaughan & Morrill Company
926 Pacific Ave.
TACOMA, - - WASH.

Lien's Pharmacy

Skandinaviske Apothek.

Ole B. Lien. Harry B. Selvig.

DRUGS, CHEMICALS,

TOILET ARTICLES,

Recepter expederes hurtigt.

Tel. James 141. 1102 Tacoma Ave

Sam Crow House Furnishing Company.

Complet udvalg af

Møbler, ovne og crocekerer.
225-27-29 RIVERSIDE AV.,
SPOKANE WASH.
Telephone Main 2494

„Pacific Herald.“

et kristeligt ugeblad, a religious weekly, udgivet af prestekonferensen for Pacific distrikt af den norske synode ved en komite.

Entered at the post-office at Parkland, Wash., as second-class matter.

Alt vedrørende redaktionen indsendes til pastor D. J. Ordal, Bellingham, Wash.

Alle nyheder, bekjendtgjærelser og notiser indsendes til pastor Ove J. H. Preus, 1701 So. J St., Tacoma, Wash.

Alt vedrørende dette blads forretning besørjes af pastor H. M. Tjernagel.

Breve adresserede „Pacific Herald“, Stanwood, Wash., vil naa ham.

Bladet koster

for aaret.....50 cts
halvaaret.....25 cts
til Norge.....75 cts

Adresse: Stanwood, Washington.

Prestekonferensen

for Pacific Distrikt af den Norske Synode holdt møde i Vor Frelsers kirke, Syd Bellingham, pastor Bjerkes kald, fra 5te til 10de juli. Følgende fem og tyve prester var tilstede: Distriktets formand, L. C. Fosb (Everett), Theo. P. Næste (Everett), A. D. Bjerkes, D. J. Ordal, D. Borge (Bellingham), J. D. Dale (Silvana), H. M. Tjernagel (Stanwood), M. N. Christensen (Ballard), H. A. Stub (Seattle), B. Harstad, D. H. Aaberg, N. P. Xavier (Parkland), D. Hagoes (Portland, Ore.), D. M. Holden (Spokane), J. Blåttan (Rockford, Wash.), D. Hellefson (Genesee, Idaho), N. Pederjen (Santa Barbara, Cal.), D. Grönsberg (San Francisco, Cal.), J. Johansen (Fresno, Cal.), P. N. M. Carlsen, S. B. Hustvedt (Oakland), D. Eger (Los Angeles), P. Borup (Eureka, Cal.), H. M. Sørensen (Astoria, Ore.).

To sessioner holdtes daglig fra kl. 9—12 og fra kl. 2—4½.

Formand for konferensen er past. Grönsberg; vice-formand past. Tjernagel; sekretær, past. Dale.

Redaktionskomite for „Pacific Herald“ er past. Ordal, Holden, Tjernagel. Alle disse embedsmænd gjenvalgtes.

Den 1ste dags aften holdtes samtalemøde med menigheden. Emnet, som behandledes, var „menighedsstolen“.

En stor forsamling var tilstede. Fredags aften den 6te ds. holdtes altergangs gudstjeneste. Pastor Blåttan forrettede assisteret af pastor Xavier.

Søndag den 8de ds. deltog presterne ved gudstjenester rundt omkring i menighederne.

Otte prester deltog i kirkeindvielsen paa Camano-ben, past. Tjernagels kald. Past. Carlsen prædikede i past. Bjerkes kirke, hvor past. Grönsberg om aftenen holdt et foredrag om San Francisco ulykken. I past. Ordals kirke forrettede past. Borup om formiddagen og past. Hustvedt om aftenen. Past. Blåttan holdt gudstjeneste nær Westminster, past. Harstad i Edison, past. Holden i Seattle og past. Stub i Tacoma.

Mandags aften holdtes samtalemøde i past. Ordals kirke over emnet „husandagt“. Lige forud spiste hele prestestabel til aftenens hos past. Ordal.

Ved mødets slutning tirsdag eftermiddag blev alle konferensens medlemmer indbudte til en „supper“, som de havde beredt i kirkens „parlors“.

Megen tak skyldes alle de kjære venner i Syd Bellingham for den udjødte gæstfrihed, som blev bevist de tilreisende under hele mødet, og de ord, som past. Grönsberg paa konferensens vegne udtalte til prestefolkene og kvinderne den sidste aften, vi var samlet, gjælder alle, som har været med at gjøre besøget saa behageligt for alle.

Minnesota distriktmøde.

(Slutning.)

Følgende er et kort overblik over de ved dette møde behandlede forretningsager:

12 menigheder blev paa ansøgning derom optagne i synoden, deriblandt 8 i Nord Dakota betjente af pastor Buckneberg.

Som delegat fra synoden til synodalkonferensen i august valgtes prof. E. Hove, med past. J. W. Preus som suppleant.

Alle de ved Østre og Jowa distrikter gjorte forslag til forandringer i synodens forfatning blev ogsaa billigede af dette distrikt. Kun bør det bemærkes, at punkterne angaaende formandens stemmeret blev forbigaaede, da de jo ikke blev antagne af begge de to fornævnte distrikter, og Minn. distrikts godkendelse kunde derfor alligevel ikke gjøre noget hverken til eller fra.

Luther Seminar: Synoden udtalte glæde over, at et saa stort antal studenter havde frekventeret stolen og at 20 kandidater var blevet udeksamineret. Dr. J. Moisafer blev ønsket velkommen tilbage fra sin reise. Prof. John Dahles kyndige arbejde ved stolen og rundt om i samfundet fik varm anerkjendelse.

Luther College, Den kristelige bevægelse, som i den senere tid har været i fremgang blandt collegets elever, og som blandt andet gennem L. C. Sunday Assn. har sat en skjøn frugt i den netop afholdte Young Peoples' convention, blev varmt paaljønnet.

Det blev betonet, at saa glædeligt det er, at der i det forløbne skoleaar har været en tilvekst i elevantallet, saa vil dog synoden minde prester og menigheder om, at den store hovedsag er at saa saa mange som mulig og den bedst stikede ungdom til at søge hen til colleget. Synoden udtaler fremdeles som sin mening, at denne anstalt bør, efterhvert som nybyggerlivetskaar viger for velstand og større fordringer, blive bedre udstyrede, saa de kan holdes paa lige linje med konkurrerende anstalter af samme slags. Med jærlig anerkjendelse omtaltes den velvillige modtagelse prof. E. H. Preus havde været mødt med under indsamlingen til den nye logisbygning, som tænkes opført ved stolen, og som vil gjøre det muligt for alle elever at bo paa stolen. Prof. Preus oplyste, at han havde faaet \$17,000 tegnet, hvoraf fire mænd havde givet et tusind daler hver, 85 mænd \$100 hver. Subskriptionen gik overhovedet over forventning godt.

Synoden opfordrede ham til at fortsætte med den paabegyndte saa loventede indsamling og bjaldt desuden de ved Ja. og Øst. distriktmøder fattede beslutninger om, at grundmuren lægges saasnart \$25,000 er tegnet, men at resten af bygningen ikke paabegyndes, før den hele sum er subskriberet og kan faaes, saa at ikke engang midlertidige laan er nødvendige for byggearbejdet fuldbænde. Som medlemmer paa bygningskomiteen fra Minn. Dist. valgtes de herrer R. Steenerjon, Pelican Rapids, og Jul. Björnstad, St. Paul.

Et forslag af komiteen for pengeager gaende ud paa, at skolepenge skal kræves i alle klasser ved colleget, henvises til distriktmøderne næste aar.

Lærerne ved L. C. blev opfordret til at fortsætte med deres meget tilfredsstillende arbejde ude i menighederne ved at holde foredrag o. lign., og menighederne blev paa sin side opmuntrede til at indbyde collegets lærere til besøg, dog saa, at man tager hensyn til lærernes jærlige stilling, som binder dem til stolen udenfor ferietiden.

Lutheran Normal School i Sioux Falls: Synoden udtalte sin anerkjendelse af, at der er dannet en missionsforening ved stolen, og takkede dem af omegnens prester, som har støttet denne sag.

Formanden oplyste, at af det ved mødet i Brandt lovede beløb til den nye bygning, nemlig \$15,000, var hidtil kun \$6,778.13 indkommet. Det blev prester og menigheder lagt paa samvittigheden at gjøre sin pligt ligeoverfor denne vigtige læreanstalt og opdrive den lovede sum.

Prof. Mikkelssens løn forhøiedes ved beslutning til \$300 mere om aaret.

Minn. Dist. udtalte dernæst det ønskelige i, at der ved L. N. S. gives undervisning i at spille pipeorgel, og opfordrede skolens fakultet til at stille en anmodning til skolens alumni og kirkefor og menighederne inden samfundet om at samle bidrag til et passende pipeorgel til brug ved stolen.

Endvidere udtalte dette distrikt følgende: Da trangen til dygtige skolelærere tiltager, saa bør ikke prestemangelen foraaarsage, at de, der vil uddanne sig til skolelærere, skal af sine lærere opmuntres til at forberede sig for prestegjerningen. At de under dette sit studium kunde saa lyst til prestegjerningen ligger nær og er en i sig selv glædelig foreteelse; men skolelærerseminariets maal maa ikke forrykkes ved at paalægge dets lærere at opmuntre til det teologiske studium. Meget mere bør vi sige: Søg at saa saa mange som mulig af dets elever til at uddanne og ofre sig for den kristelige barneskole, ligesom vi for Luther Colleges vedkommende siger: Søg at saa saa mange færdige og beredte for Luther Seminar som mulig.

Akademiene: Minn. Dist. udtalte sin anerkjendelse af det velsignede arbejde, akademierne har gjort og gjør ved at give de unge en kristelig uddannelse for borgerlige gjøremaal og lær ved at forberede til videre studium ved Luther College, Bestyrerne opfordres dernæst til at have sæbne sine for saadanne elever,

fam muligens kunde uddanne sig til Kirkens tjeneste som skolelærere eller præster.

Med hensyn til barmhjertighedsanstalterne blev, med saa forandringer og tilføielser, alle de i Ja. og Vest distrikter fattede beslutninger antagne ogsaa af Minn. Dist. Hr. L. D. Thorpe's forslag angaaende salget af en del af eiendommen ved indianermissionen i Wittenberg, Wis., blev billiget, og det overlodes synodens trustees at følge saameget, som de finder tjenligt, kun med den indskrænkning, at ikke mere end fire fortier, som ligger længst borte fra missionshuset, iaar skulde sælges.

Wild Rice barnehjem: Synoden udtalte sin tak til Gud for det velsignelsesrige arbejde, som drives ved anstalten, samt til bestyreren, Nicolai Skauge, for hans trofaste og ufortrødne virke. Da indberetningen fra ham imidlertid viser, at dette hjem nu er overshyldt, og da det samtidig fremgaar af indberetningen fra bestyreren for Martin Luther barnehjem, at antallet af børn dersteds er saaledes gaaet ned, at dette hjem nu har god plads for ca. 35 flere børn, anbefaler synoden, at en ordning faaes istand, der vil gjøre det mulig at bortflytte børn fra W. M. til M. L. Synoden godkendte endvidere byggelsen af en ny „barn“ ved hjemmet.

Som bedste maade, hvorpaa der burde indsamles til hjemmets drift, anbefalede synoden, at bestyrelsen gennem distriktets præster sikrer sig navnene paa dertil stiktede kvinder, som kan bistaa med indsamlingen omkring i menighederne.

Bymissionen i Chicago: Da bymissionen i Chicago er af saa stor vigtighed og betydning, udtalte Minn. Dist. det som sin mening, at den bør have sin egen kasse, til hvilken vore menigheder bør opfordres til at bidrage, og hvoraaf missionären lønnes istedenfor som nu at være lønnet af den gjældbetjengede synodekasse. Som før nævnt optoges et første offer til denne nye kasse søndag eftermiddag — \$156.

Da kirkeraadet efter forslag fra den staaende finanskomite havde gennemkomiteer værdsat synodens eiendomme, blev det af synoden besluttet, at synodens kasserer besørger resultatet trykt i synodalberetningen, kun at her til føies Church Extension og andre aktiva. Ligeaa besluttedes, at hospi-

talerne, høistolerne og akademierne inden samfundet værdsattes og resultatet trykkes, kun skulde bemærkes, at akademier, høistoler og hospitaler ikke er synodens eiendom.

Kassereren blev i denne forbindelse ogsaa opfordret til at skrive og give oplysninger i kirkebladene angaaende synodekassens store betydning, de forskjelliges udgiftsposter den har, og tillige opfordringer til at bidrage til samme.

De øvrige distrikters resolutioner med hensyn til nøden i San Francisco og frangen til snar hjælp, dernæst at de enkelte menigheder bør deles i smaa kredse med en indsamler i hver, blev ogsaa her tilstemte ved reising.

Til indremissionen opfordrer Minn. Dist. sine præster og menigheder indstændig at optage to ofre om aaret, og at benytte sig ellers af givne leiligheder til denne missions støtte. Synoden udtalte sin paastjendelse af J. Jugebrigtsens arbejde i denne missions tjeneste og deltagelse med ham i hans nuværende ungdom. Den lovede ham fuld løn til første mai, og senere \$20 maanedens indtil videre.

Et forslag af komiteen for penge-sager gaaende ud paa forlytningen af synodens kasserer embede til Minneapolis henvistes til distriktsmøderne næste aar.

En resolution, forfattet af dr. Mvisaker blev antaget, i hvilken synoden adtalte sin taknemmelighed for, hvad de afdøde præster, J. C. Bergh, M. G. Overt, L. N. Torgerson, M. G. Olson og L. T. Wiprud, havde ndrettet i Kirkens tjeneste, samt bevidnede deres efterladte sin medfølelse.

Da det nu ved flere synodemøder har vist sig, at saa kirker inden distriktet findes at kunne rumme det stedse voksende antal synodaler og gæster, udtrykkede synoden det ønskelige i, at distriktet forstærker sig et dertil stikket felt, og nedsatte i det hiemed en komite bestaaende af past. Chr. Anderson, form. Bjørge og past. Jerdee.

Judbydelse til næste aarsmøde indkom fra Belview, past. Nasens kald, Benson, past. Chr. Petersens kald, og Crow River, past. Tolos kald. Med tak til de andre menigheder, som saaledes havde bevißt sin velvilje mod samfundet, blev det da enstemmig besluttet at tage imod indbydelsen fra Benson.

Med tak til Mingsater menighed og past. Øvre for udvißt gjesftrighed

og hygge under mødet afsluttedes dette velsignelsesrige møde med skriftlæsning og bøn.

Uddrag af regnskaberne for Pacific Distrikts Indremission fra 1ste mai 1905 til 1ste mai 1906.

Indtægt.

Kasjebeholdning 1. mai 1905	\$33.60
Ved Iowa Distrikt	300.00
" past. A. D. Bjerke	61.90
" " P. N. W. Carlson	6.70
" " M. N. Christensen	8.90
" " J. D. Dale	148.50
" " D. Eggers	20.55
" " L. C. Fosb.	38.00
" " D. Hagoes	16.00
" " D. C. Hellekson	29.20
" " B. Harstad	119.00
" " D. M. Holden	11.30
" " D. J. Ordal	89.47
" " N. Pederson	69.35
" " D. J. H. Preus	35.25
" " H. A. Stub, jr.	22.42
" " H. M. Tjernagel	164.45
" laan fra L. Sæther	300.00
	\$4174.59

Udgift.

Til past. A. D. Bjerke	205.55
" " P. Borup	120.00
" " P. N. W. Carlson	565.00
" " D. Eger	327.00
" " L. C. Fosb.	280.00
" " D. M. Holden	260.55
" " W. M. Larson	257.60
" " Theo. P. Næste	125.00
" " G. J. D. Nielsen	648.25
" " N. Pederson	332.25
" " D. Skattebøl	223.75
" " H. W. Sørensen	25.00
" " G. M. Stensrud	200.00
" " H. A. Stub, jr.	61.00
" formandens og misj. kom. reiseudgifter, m. m.	201.62
" D. S. Kanikeberg, laan	300.00
" " " " renter	15.00
" L. C. Sæther, laan	25.00
Kasjebeholdning 1. mai 1906	77.00
	\$4174.59

Tre dage af Gellerts liv.

(Fra hjert efter „For hjemmet.“)

(Fortættes.)

„Missa fattig?“ spurgte Herren med stor deltagelse.

„Som en kirkerotte!“ brødd doktoren ud. „Hvis De tillader det, vil jeg fortælle Dem, hvorledes jeg fandt ham imorges.“

Herren bad meget derom, og den livlige doktor fortalte ogsaa ndiagligt og til punkt og prikke alt, hvad der er skildret i de to foregaaende afsnit. Da han var færdig, slog Herren hænderne sammen og sagde bevæget: „Saadan ædel mand, og dog fryse og lide mangel! Det er haardt! Og han kan ikke købe sig noget brænde og nogen heft, fordi han ofrer den sidste skilling til den lidende menneskelighed!“

Doktoren var nu kommen paa gled. „Hvis De følger saa megen deltagelse for den ædle digter,“ sagde han og greb i lommen, „saa turde det maaske heller ikke være Dem ukjært at læse den sang, som han imorges digtede under indtrykket af det bibelssted, (Skulle vi alene tage imod det gode af Gud, og ikke tage imod det onde?“ Job 2, 10.) som er skrevet desangaaende?“ — Han rakte Herren bladet, uden at vente paa hans svar, og tilføiede: „Det er originalhaandskriftet, som jeg har ladet mig give for at tage en afskrift deraf, hvortil jeg dog paa grund af kaldsforretninger endnu ikke har faaet tid.“

Hurtig rakte Herren haanden ud for at gribe bladet.

„Den nyeste sang af vor digter Gellert, hvem vi alle ære lige høit,“ sagde han derpaa, „maa være et fælles gode. Jeg vil forelæse den!“ Og han læste med dyb følelse og udtryk:

(Mel. Nu hviler mark og enge.)
Jeg har i gode dage
havt goder nok at smage
og glæder uden tal.
Saa vil jeg stille være
og taalig forset bære;
hvem har ei her sin nød og kval?

Min Gud! jeg er en synder;
dit ord mig dog forkynder,
at du min fader er.
Vil jeg da ikke lide
lidt ondt, naar jeg kan vide:
det idel, idel naade er?

Jo, Herre, du skal raade,
lad komme ve og vaade,
naar jeg kun haver dig.
Du er min Gud, min klippe,
du vil og kan ei slippe,
naar alt i verden svigter mig.

Maa blot din Mand og naade
i hjertet altid raade,
saa jeg kun elsker dig;
maa jeg af alle kræfter
kun altid jage efter
din pris, saa er jeg lykkelig!

Naar jeg i Kristus lever,
jeg ei for døden bærer,
jeg gaar til himlens arv;
paa dødens dunkle veie
jeg livets lys skal eie;
du Herre, fører for min tarv.

Saa vil jeg byrden bære,
taalmødig Herren äre
og tro, han fører vel.
Ja, han skal allting vende
til god og lykkelig ende!
Han kjender bedst mit sande vel.

Alle bordgjesterne lyttede opmerksomt til, og det blev stille en tidlang, da den forelæsende havde sluttet.

Salmen gjorde et dybt indtryk paa alle. Lensmanden stod der med foldede hænder, og den ene taare fulgte paa den anden; thi paa ham, som just nylig ved Guds naade var bleven befriet fra en haard kummer, virkede den dybest.

„Dr. doktor,“ tog endelig herren ordet, „vilde De ikke misunde min bøn, at tillade mig at tage en afskrift deraf, hvis De overhovedet opholder Dem saa længe her?“

„Jeg tror ikke, at jeg begaar nogen uret, om jeg tillader Dem at tage en afskrift,“ svarede doktoren.

„Kjære Nosti,“ raabte herren til en ordonantsofficer, „tag hurtig en ndiagtig og lydelig afskrift af sangen.“

Han rakte ham bladet over bordet, og officeren fjernede sig hurtigt.

„Og den mand, der har forfattet denne troende salme og saa mange andre smukke salmer og fabler, har intet brände, saa at han med sit svage legeme ikke kan stæffe sig en varm stue?“ spurgte lensmanden ivrigt doktoren.

„Det er, som jeg siger Dem,“ svarede denne. „Jeg fandt ham idag i en kold stue.“

„Ei, saa vilde jeg dog heller fryse i otte dage som en hund!“ udbrød han, og — saa alvorlig end stemningen ved bordet var bleven ved Selters salme, saa brød dog alle tilstedeværende ud i en høi latter over lensmandens ytring.

Den ærlige mand mente, at herrerne ikke troede, at han vilde udføre, hvad der var modnet til beslutning hos ham, uden at han havde udtalt det. Han slog sig heftigt for brystet og sagde hidtidigt: „Ja, sandt Herren har hjulpet mig ud af en stor nød, saa leder jeg endnu idag en vogn brände kjøres til ham, saadan som endnu al-

drig har rullet gennem Leipzigs gader!“

Han sprang hen til vinduet og raabte ivrigt: „Peter!“

Saa dieblille efter ilede den dreng ind i værelset, som havde bragt doktoren hesten.

„Hvad vil De, herre?“ spurgte drengen.

„Gaa ud i sturet,“ befalede lensmanden, „og læs den store godsvoan, som vi under Leipziger-markedet bruger til at føre varer paa, med bølgebrände, saa meget som der kan gaa paa den, spænd fire heste for og kjør til Leipzig. Der spørger du, hvor hr. professor Seltert bor, og læsser brändet af udenfor hans dør. Derpaa hilser du vakkert fra mig, at jeg lod sige, at han skulde stæffe sig en ret varm stue dermed, og at det var en foræring for den smukke salme: Jeg har i gode dage — og som den videre lyder. Men hører du, fort afsted; det maa endnu idag ind!“

„Skal se!“ svarede drengen og gik.

„Bravo!“ raabte herren og alle officerer som med en mund: „bravo, hr. lensmand!“

„De er en hædersmand,“ sagde herren, „og har givet os et eksempel, som fortjener at blive efterlignet. Jeg vil nok merke mig det.“

Seltert var nu engang bleven gjenstanden for samtalen, og doktoren maatte endnu fortælle meget om ham og om hans handlinger og levnet, hvilket han gjerne gjorde, da han elskede Seltert varmt og trofast.

Endelig kom ordonantsofficeren, bragte afskriften og herren gav doktoren originalbladet tilbage med mange taksigelser.

Men lensmanden tog det ud af haanden paa ham. „Hvad der er for den ene, er ogsaa for den anden,“ sagde han. „En afskrift maa De ogsaa allade mig at tage.“

„Med glæde,“ svarede doktoren, „men jeg maa have bladet tilbage, førend jeg rejser hjem.“

„Det skal De,“ forfikkede lensmanden. „Da jeg ikke har tid til at afstrive det, skal jeg sende det hen til vor kirkefanger, der skriver smukt og er flink med pennen.“

Det ilede, og doktoren stod op, anbefalede sig for herrerne og begav sig hen til sin patient.

Udenfor døren spurgte han en rideknægt, der holdt en herlig ridehest i ställen, hvornæ den herre derinde var, som man vilde saa megen ærbøddighed?

„Prins Henrik af Preussen er det, min træffelige herre,“ svarede rideknægten.

Doktoren gned sig i panden og løb hurtigt op ad trappen.

Kort efter hørte man hestetrampen. Prinsen med sit følge fjernede sig i retningen af Leipzig.

Derpaa hørte man igjen piditefemeld. Lensmanden trak doktoren hen til vinduet, hvorfra man kunde se ud i gaarden.

Fire kraftige heste trak med stor mdie en uhyre lastvogn fuld af bølgebrände afsted.

„Har jeg løst mit ord?“ spurgte lensmanden.

„Fortræffeligt!“ raabte doktoren; men jeg gad se overraskelsen, naar det kommer. — Gud gjengjælde Dem det, hr. lensmand!“

Til doktorens glæde befandt barselskonen med sin nyfødt sig vel. Han kunde rejse hjem tidlig, hvilket var saa meget mere nødvendigt, da der var mange tropper i Leipzig, og det var at befrygte, at han vilde saa indkvartering.

Da han endelig med mdie havde faaet sit Selterske haandskrift igjen, forlod han landsbyen og vendte tilbage til Leipzig, hvor han da, efterat have fortalt alt, hvad han havde oplevet denne dag, og hvad der havde tilbraget sig den foregaaende, kunde forelæse salmen for sin inderlig bevægede hustru, uden at nogen ny begivenhed forstyrrede ham deri.

(Fortsættes.)

Bort arbejdsfelt.

Samana menigheds historie.

Al de første standinaver, som bosatte sig paa Comono-ben i Washington, kan nævnes familierne Jourop, Graham og Larsen, af hvilke den sidstnævnte bosatte sig i Utsaladdy i aaret 1876.

Den første norske gudstjeneste i Utsaladdy blev holdt om høsten i nævnte aar af pastor Carlsen, som var udsendt af den norske Synode paa en missionsreise. Om høsten 1878 overtog pastor C. Jørgensen Stamwood's dengang allerede organiserede menighed, og ved siden af foretog han mange missionssture for at prædike og udbrede Guds ord iblandt vort spredte folk ved Puget Sound. Paa disse steder prædikede pastor Jørgensen ofte i Utsaladdy paa Samano-

ben. Aarene 1880 til 1887 flyttede mange standinaver til Utsaladdy, hvor de, ligesom sine forgjængere, fandt bejsfæstelse ved det der anlagte sagbrug. Dette bevirkede, at mere regelmæssige gudstjenester blev nødvendige og paatrævet.

Som missionsarbejder past. Jørgensen derfor stødte ret ofte og holdt regelmæssige gudstjenester. Gudstjenesterne holdtes i en „public hall“. Aarenes løb gjorde trangen til en fastere sammenlutning sig gjældende, og dannelse af en organiseret menighed trængte sig derfor sterkt i forgrunden.

Det første møde for at tale om organisation af en lutherisk menighed i Utsaladdy, blev holdt den 17de december 1890. Paa et senere møde holdt den 11te januar 1891 blev udkast til konstitution vedtaget og en menighed formelt organiseret. Menighedens stiftere var J. P. Larsen, M. P. Jostad, M. K. Sandwick, Tho's Thompson, Julius Lund, Sivert Johnsen, Andrew Solum og John Tesdal. En virksom menighed var nu organiseret med pastor Jørgensen som menighedens prest. Menigheden begyndte straks at udfæste planer til kirke samt finde midler, hvormed en kirkebygning kunde iværksættes. Den 5te december 1891 indtraf imidlertid det uheld, at de industrielle anlæg i Utsaladdy, der gav vort folk bejsfæstelse, blev aldeles nedlagt.

Dette havde til følge, at vort folk, som var bosatte i Utsaladdy, spredtes og flyttede til andre steder ved Puget Sound.

Eftersom den lille menighed tilskyndende var truet med undergang, bar den dog i sig spiren til velfort; thi nogle saa af menighedens medlemmer havde allerede bosat sig som farmere ved Livingstone bugten, 3 mil fra Utsaladdy, og andre flyttede ind, saa her optoges igjen det arbejde, som maatte nedlægges i Utsaladdy. Past. Jørgensen besøgte menigheden saa ofte som hans vidtstrakte virksomhed tillod. Gudstjenesterne blev holdt i et lidet primitivt skolehus.

Aaret 1893 tog past. Jørgensen afsted fra sit kald og Samanos menighed betjentes da midlertidig af past. Isberg indtil 1895, da past. L. G. Nøis modtog kaldet som fast prest i forbindelse med Trejoldigheds menighed af Stamwood.

Aarenes løb fra 1894 til 1902

gjorde trangen til eget lokale for menigheden sig igjen sterkt gjældende; thi menigheden voksede baade i medlemstotal og financier styrke.

Paa et menighedsmöde, afholdt den 6te januar 1903, blev det derfor besluttet, at menigheden skulde stride til bygning af kirke, og komiteer til at udfærdige planer, rydning af byggegrund osv. blev nedsat, og arbeidet med kirkebygning begyndt under ledelse af past. Fos, samt hans kapelaner Hagoes og Tjernagel.

Kirkens bygning blev overdraget en komite med J. P. Larsen som formand og mester.

I aaret 1904 resignerede pastor Fos og efterfulgtes af past. H. M. Tjernagel, der nu betjener denne menighed som dens prest.

Naar vi nu ser tilbage paa arbeidet med bygning af vor kirke, glade over at have et eget hjem, hvor Guds ord med sit glade budskab vil lyde til alle, som vil lytte, saa ønsker denne menighed at udtale sin dybtfölte og hjertelige tak til alle, som har bistaaet og hjulpet os i fuldförelsen af dette vort hjem.

Med tak til Gud, der saa trosfast har staaet os bi i de forbigangne dage, og med et levende haab kan vi nu med glæde se fremtiden imöde.

Maatte ogsaa de unge ret ofte besøge vore gudstjenester, saa at naar de gamle faar gaa til hvile, at de da maa oplage arbeidet med Guds ords lære, opholdelse og udbredelse iblandt vort folk.

Beretning om kirkeindvielsen kommer i näste nummer. Med.

Bryllup i Lawrence, Wash.

Den 16de juni 1906 kl. 11 formiddag blev miss Laura Helberg og Halvor Knudson forenede i den hellige egtestand. Vielsen fandt sted i Immanuel menigheds kirke. Menighedens prest, O. J. Ordal, forrettede vielsen. Det var alles mening, som var tilstede, at det var ei af de vakreste bryllupper, der har fundet sted i Lawrence. Det vakre veir forhöiede festen meget. Omtrent hele menigheden paa stedet var tilstede. Brylluppet holdtes i Ole Knudsens hjem. Han er en broder af Knudsgaardens. Brudegomben er vel kjendt paa disse Lander og har mange venner. Bruden, hvis hjem ligger i Chicagoo, har i den sidste tid, som har været

i Lawrence, vundet en stor store venner. „Herald“ ønsker de nygiste et langt og velsignet famliv!

Spokane, Wash.

Pastor O. M. Holden, som har antaget kald som reisepest i distrikterne Washington og Idaho, vil holde sin affædsprædiken i Spokane N. S. L. menighed söndag den 22de juli kl. 11 formiddag. Hans eftermand, pastor Carl H. Norgaard, vil holde sin tiltrædelsestale den följende söndag, den 29de juli. Pastor Norgaard blev ordineret i Grove City, Minn., ved prof. O. S. Brandt fra vort theologiske seminar, den 10de juni dette aar og har siden den tid tjent som past. Pedersens hjælpeprest i Benson, Minn.

Pastor Holden vil vedblive at betjene sine övrige menigheder og prædikepladse i Washington og Idaho.

Geneseo, Idaho.

Söndag för afreisen til synodemödet i Silvana holdtes konfirmation i Vor Frelsers kirke. Arthur Hove og Julia Johnson bekræftede da i menighedens forsamling sit daabslöfte, og saa bad vi Gud bevare dem i denne sin daabsnaade indtil de opnaar livsens krone. Melvina Tidemann har ogsaa taget del i den forberedende undervisning. Hun kunde blevet konfirmeret med de andre; men hun begjærede med sine foräldres samtykke at saa udsläte konfirmationen et aar og nyde godt af undervisningen et aar til. Det var en blant juni dag og mange folk fra fjern og nær samlede sig for at overvære den höitidelige handling, saa kirken var fyldt til trængsel. En sön af Thom Thorstenson fra Nez Perce blev döbt. Paa eftermiddagen holdtes altergangsgudstjeneste. Gud var os saaledes paa denne dag inderlig nær gjennem ord, daab og nadver. Herren bevare da i naade den nydöbte og de to, som bekræftede sin daabspagt, at de engang maa prydes med livsens krone. D. S. H.

Indvielse af menighedens skolehus i Silvana, Wash.

Under synodemödet i Silvana, Wash., byöndte noget som, som vi ved, aldrig har häandt för i synodemens historie under et synodemöde. Et skolehus vil bringe for nödsfald

blev nemlig indviet til sit hellige brug i denne menighed söndag formiddag den 1ste juli.

Past. N. Pedersen holdt en alvorlig prædiken over 5 Mos. 6, 6-9., hvori han formanede foräldrene til at tage disse Herrens ord til hjerte.

Past. M. M. Christensen holdt indvielsestalen og indviiede huset til sit hellige brug i den treenige Guds navn.

Den prædiken, som han holdt ved denne anledning, stod at läse i sidste nummer af „Herald“. De, som ikke har läst den, bedes om dog at läse den. Den kan give nogen hver af os noget at tænke paa.

Foruden disse to deltog följende prester i indvielsen: P. Borup, O. Hagoes, J. O. Dale og O. M. Holden.

En kristi fiende döb.

Henrik Ibsen har mödt sin Gud! Han har staaet for ham som sin dommer, hvem han forkastede som sin frelser. Ibsen var en stor mand, som nationen med rette er stolt af, hvad angaar ry og ros verden rundt; men hvad hjælper det, naar han „stampede mod brodden?“ Hans fortöller, Brandes, om hvem Ibsen selv har udtalt, at han forstod ham bedre end andre, har sagt, at Ibsen med de ord: „der skal falde större ting end dette“ (statssamfundet), har ment kirken og kristendommen, hvad Ibsen aldrig har benegtet efter offentlig at have givet Brandes, som ogsaa er en kristendomsforhaaner, kredit för klar forstaaelse af Ibsens dignings mening. Ibsens religion var egoismen, Ibsens samfundsteori var individualismen, Ibsens livsyn var pessimismen, Ibsens gjerning var at nedrive, ikke at opbygge, Ibsens personlige karakteristikk var forfængelighed til latterlighed; men stor og stærk var han, han kunde staa alene, selv om han maatte ud af fädrelandet for at gjøre det. Han ligner den norske fjeldnatur: höie, haarde fjelde, dybe, mørke dale, hvor kun saa og kortvarige solstraaler træffer bunden, en kold norff vinter, en gold norff ensom dal. Noget kan en kristen lære af Ibsen, mere hvis han maae han forkaste.

— Tja, det er det meget, der ser ud som nyd og dog ikke er nyd, fordi det hverken tömmer dig, herre vor Gud, eller det menneislige samfund. — Dite er en handlingsværdig krist, og den handvædes sindelag et andet. Aug.

“PACIFIC HEROLD”

er fyldt med.

GODT LÆSESTOF,

ikke med avertisjementer. Det koster penge at fylde et blad med

Læsestof,

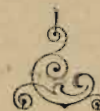
det bringer ind penge at fylde det med avertisjementer.

De fleste blade søger de avertiserendes gunst og gavn mere end læsernes, og saaledes beriger sig selv med penge.

“Pacific Herald”

Søger sine læsers gunst og gavn og haaber at berige dem med uförfræntelige skatte, som möl og rust ikke fördärver.

Send os en eller flere nye abonnenter

PACIFIC HEROLD,

Stanwood, Wash.

Parklandnyheder.

— „The Willing Worker“s holder sit næste møde søndag den 15de juli hos miss Nora Trogtad.

— Mr. og mis. Myhre fra Nord Dakota sammen med past. Stattebøl besaa nylig akademiet.

— Past. N. Pedersen og frue fra Santa Barbara, Cal., er denne uge i Parkland paa hjemreise fra synodemødet.

— Past. D. C. Hellefson og søster fra Genesee, Idaho, besøgte denne uge gamle bekjendte i Parkland.

— Den ved 4de julfesten organiserede Direct Primary League møder i akademiet den 18de juli kl. 8 om aftenen. Alle er velkomne.

— Lovise Anderson, en af akademiets graduenter, er netop kommen tilbage fra Arlington, hvor hun har holdt en fem ugers religionsskole.

— Folk her har det nu travelt med høsaanen, som begynder af det herligste veir. Frikt vind og solskin gjør, at arbeidet gaar raist fra haanden.

— De fleste af ungdommen og ikke saa faa ældre er ude paa bårplukning. Mr. Biland og de fleste af barnehjemmets større børn har ogsaa benyttet anledningen til at faa sig en maanedes friluftsliv.

— Miss Marie Skjervem, som har tilbragt flere maaneder i Santa Barbara, Cal., er netop hjemkommen. Hun likte sig godt i det solrige syden, men syntes dog, at det blev næsten for varmt nu, da det led ud paa sommeren.

— Prof. J. Xavier var nede og talte for ungdomsforeningen i Vor Frelzers kirke i Tacoma onsdag aften. Han gav en kort bekræftelse af Babylon i dens glansperiode, nævnte saa en del profetier angaaende denne by og paaviste deres bogstavelige opfyldelse.

— Mrs. Else M. Kesting, akademiets nye musiklærerinde, har anbragt sit piano og andet husgeraad i sin leilighed i skolebygningen. Hun rejste igaar tilbage til Bellingham, hvor hun skal tilbringe en maanedes tid hos venner. Hun ventes tilbage her i midten af næste maaned.

Notitser.

Til traktatfondet.

Stollet under synodemødet i Silvana \$15.

Til Indremissionen.

Ved past. D. C. Hellefson: Konf. offer i Vor Frelzers menighed, Genesee, Idaho, \$11.90.

N. J. Hong, kasserer.

Tacoma.

Vor Frelzers evang. luth. kirke af den norske synode, hjørnet af 17de og So. J. Sts., So. K. St. sporvogn.

Gudstjeneste hver søndag formiddag kl. 11 og aften kl. 8. Søndags skole kl. 9:30 form.

Doe J. S. Frens, pastor
1701 So. J. St. Tel.: bla & 8542

Altenerger**Nye Testamente**

med fortaler og anmerkninger af dr. Martin Luther samt med Mag. Veit Dietrichs summarier og Franciscus Bierlings fortaler og slutningsbønner til kapitlerne, med Weimarbibelens forord, indholdsangivelser til St. Jakobs brev og St. Johannes's Åbenbaring. Særdeles skikket til husandagt.

554 sider liden folio.

3 velstbind = = = \$2.00.

3 presjet skindbind = = = \$2.50.

**Lutheran Publ. House
Decorah, Iowa.****Indbydelse!**

Naar De er i Everett, da gjør vor bekvemme Butik til Deres Hovedkvarter.

—Stort Lager af—

Herreflæder og
Udstyrsartifler,

—samt—

Gutteflæder fra 3 Mar til 19 Mar
gamle.

Higt Udvalg af Tøier altid paa Lager

Tilfredshed er vor Garant.

Enger & Jesdahl,

1618 Hewitt Ave., Everett, Wash.

Attend The Pacific Lutheran Academy and Business College

Fall term begins Oct. 2nd, 1906.

The school offers the following courses:

1. The Preparatory Course (2 years) corresponding to the 6th, 7th and 8th grades of the public school. Young men and women whose early education was neglected, through their own fault or that of others, will find this course just what they need.

(2). THE NORMAL COURSE, requiring from two to three years, and embracing all branches required for a first grade certificate. Nearly all our graduates are successful teachers, drawing good salaries.

(3). THE COLLEGE PREPARATORY COURSE, requiring from three to four years, and embracing all branches required for entering any first class college or school of science.

(4). THE COMMERCIAL COURSE, usually requiring one year, embracing Arithmetic, Bookkeeping, Commercial Law, Penmanship and other branches necessary for a commercial education. A large number of the graduates from this course hold important and well paid positions.

(5). THE SHORTHAND AND TYPEWRITING COURSE, usually requiring one year, and embracing Shorthand (Pitmanic), Typewriting, Spelling, Grammar, Composition and Correspondence.

(6). THE MUSIC COURSES, requiring from two to five years. Provision has been made for furnishing high grade instruction at very moderate cost.

We cannot tell you all about our advantages here. Write for our new catalogue, NOW, TO-DAY!

Address:

N. J. HONG, Principal

Parkland, Wash.